

Morten Sabroe

Kærligheds krigieren

Politikens Forlag

Til Do.
Og til
Anna og
Tania.

» *Above all:*
To thine
own self
be true «

William Shakespeare
i *Hamlet*

GOLOLR

Pinball Wizard

1

Jeg så fotografiet første gang da jeg skulle skrive en artikel til en avis. Det er taget sommeren 1957. Det er et fotografi af en dreng der ikke kan forlade billedet fordi han hører hjemme i det.

Drengen er 10 år. I det hus hvor han bor, er der ikke ét fotografi af ham sammen med hans far. Der er et af ham og hans bror sammen med deres mor. De sidder på gulvet med ansigter der vender bort fra hinanden. Som fotografiet af den dansende dreng er det taget af et menneske drengen aldrig har set før og aldrig kommer til at se igen: En pressefotograf.

Der er pressefotografer i hans liv, det er dem der dokumenterer at han har været der. Det er dem der trykker på knappen, og pludselig træder han ind udefra og har hjemme, ikke i sig selv, men i billedet. Det er altid ham der ser ind i kameraet som om han kender det.

Mange år efter fotografiet af kvinden og den dansende dreng er taget, står han i fotoarkivet i et stort bladhus. Det er i 1991. Han leder i den lysebrune fotopose med sit eget navn på. Han har aldrig set i den før, men noget siger ham at det han leder efter, er i den. Hans fingre arbejder hurtigt, de vender fortiden for hans øjne som var den fjerlet.

Så ser han det, fotografiet af den dansende dreng. Han vender det om og ser navnet på kvinden der har den venstre arm ned over drengens ryg og trykker ham ind mod sit bryst så butterflyen sætter sig skævt: Vicky Alvarez.